

SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH
PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR

Mjesto _____
Datum _____
Br. _____

I Z J A V A

Ime i prezime DŽEVAD LOLOŽIĆ

Adresa 41. V. KARADŽEĆA 8/117

Vrijeme i mjesto dogadaja 22. oktobar 1992. god. u Moc̄u

Prekršioči NEPOZNATI

Datum i mjesto rođenja 13.11.1979. god.

Br. l.k. i mjesto izdavanja 66274 Pešta

Djelo OTM/1/A

Svjedoci _____

DANA 22.10.92. god.

DET/1/A SE OTM/1/A PREOP-

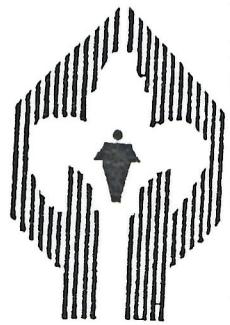
-OSINJAK 5 D STRANE PAROVNE ŽEOINICE „SIVENCI“

U SELU „MOCĆ“ NODBENO OD PEŠTA 564M

KIDNA POMAKO JE 16 MUŠKARCI I 1 ŽENA.

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 – 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK – TEL./FAX 0038 20 29 312

199° god

IZJAVA

Ime i prezime ĐEVEAN Kolozić datum rođenja 13.11.1979.
Mjesto Priboj br. lk. i mjesto izdavanja 66274
Datum događaja _____ mjesto događaja _____ u koliko sati _____
Imena svjedoka _____

Ko je povredio vaša prava _____

OPIS DOGADAJA

Zločin se dogodio u malom selu "Mioče" 22.10.1992. godine kada je iz autobusa kidnapovano 16 muškaraca i 1 žena. Čija se sudbina još uvek ne zna, a takodje i ovaj zločin još uvek nije rasvetljen, jer nekome još uvek tako odgovara.

Tada sam još uvek bio dete sa 12 godina i živeo sam u selu Živinice sa majkom, jer su moji roditelji bili razvedeni, ali pošto sam morao nastaviti školovanje preselio sam se u Priboj kod dede i nane majčinih roditelja. Tog kognog 22. oktobra kada su kidnapovani moja majka Mevlida i ~~da~~ Medo Hodžić. Normalno sam podneo isto kao što bi podnело svako dete u tim godinama, nisam bio svestan šta se dogodilo i da li se uopšte to moglo dogoditi. Svaki dan nadao sam se da će se oni pojaviti živi i zdravi, ali kako su odmicali dani, meseci pa i godine, sve više sam znao da oni više nisu medju živima i ko zna kroz kakve su sve muke prošli dok nisu bili ubijeni. Ipak neda uvek postoji da saznam, ako ništa ko su ti ljudi koji su kidnapovali moju majku da njima pogledam u lice i kažem imaju li oni decu i kako bi bilo da njima neko odvede oca ili majku. Dok sam išao u školu nisam osetio neku razliku da me moji drugovi sažaljavaju, ipak ponekad sam se pitao u kom ja to svetu živim. Dosta toga se promenilo u mom životu ~~gledajući kako moji drugovi normalno žive svoj život~~. Gledajući kako moji drugovi normalno žive svoj život, razgovaraju sa roditeljima o svim problemima bilo porodičnim, bilo ljubavnim a ja sam morao da se snalazim da radim bilo šta, još dok sam išao u školu da bi vikendom ponekad mogao izaći u grad izvesti devojku na piće itd. Međutim život teče dalje, i, ja sam ipak završio školu i odmah posle toga sam pomislio koga li ja to služim.

Ja sam svestan da se ovaj zločin nije mogao dogoditi bez znanja opštinskog rukovodstva i tadašnjeg načelnika SUP-a. Još tada da im je bilo u interesu mogli su sprečiti zločin i vratiti žive ljudi, ali oni ni sada neće da progovore jer sigurnost od vozača autobusa, rukovodstva "Rakete" opštinskog rukovodstva, policije itd. Nadao sam se da će možda ova nova vlast nešto više raditi i pomoći nam da rasvetlimo zločin, međutim stara vlast izvršila nova ga pokriva. Za ovaj zločin još uvek nije niko odgovoran niti se zna da je ikada vodjena istraga.

DATUM _____
MJESTO _____

IZJAVU DAO Kolozić Đevean

IZJAVU UZEO U IME ODBORA